

Паулина Цветанова

МОДАТА КАТО СЛЕДСТВИЕ НА ЛИЧНА ИСТОРИЯ

Близнакка с тежка анорексия, любовниченката преброща клиентите си в модели на револтата, с които представя уникалните си облекла, съшити сякаш от парчетата на нейния живот

ТЕКСТ / ВИЛА ПИРОНКОВА
ФОТОГРАФИЯ / ARNO TRÜMPER

Наричат я Парцелната кралица. Стихът ѝ е определен като авангарден кутюр – „устойчива концептуална мода“, затова, че използва изхвърлени парчета плат, следвайки принципа нулево отпадък. Дизайните ѝ са изкуство, което може да се носи. Архитектите са унисекс; акцентът, в един размер са и в всеки сезон. С разнообразно (diversity) – гума, която Паулина често използва, тя застава с името си срещу дискриминацията, срещу изискванията за определени мерки и възраст на моделите. На револтата лейни модели са както професионалисти, така и хора от различна възраст, с различно телосложение и тегло, дефилатът и на шивалити колкото. Днес Паулина има свой бранд Rainfall's Friends и кръстова сфера с дъа куфара, за да събира цветни истории и да ги превръща в дрехи. Изяврана е в Берлин, където я намираме, за да разкаже своята история, красота, но и потресаваща лична история.

Паулина, действително ти го осезава ли възраст в началото в пловдивския квартал „Смолинново“, какви спомени носиш оттам? Всичко си спомням и днес ми е забавно и смешно, но вече отдалеч. Много далеч. В една бабарска телевизионна паслоро пълеза интервю с мен от остроб (рит). Там имаше много рево на много петицично място – на сградите, платно с маслинови гурбета, а след посрбалимата церемония – празненство в таверна. Беше същата циганка както навремето в „Смолинново“.

Ти имаш сестра близкачка, с която едновременно отключавате апорексия. Как стана това? Когато бях на 12 години, мечтаех само за една неща: да стана кутюрер. По ця ден рисувах сценични костюми и фантастични облекла, платни с животни, цветя, геометрии, шарки, текстурни. Това беше усещане за цялостна връзка с Вселената, всичко принадлежеше на едно място. Вече в Немската гимназия със сестра ми, с която сме близкачки, станахме модели. Конкурирахме се и постоишно се срабнивахме една с друга. Опитахме се да протийвостоям на контрола и задушаването външи и да поемем властта над собствените си тела. Започнахме да гладуваме. Постоишно гладяхме Fashion TV през 90-те години, оптаи ни налагаха идеала за красота, който се

спрягахме да допсихем. Спригахме да ядем и взехме да броим калории. Самопозаказвахме се за това, че сме си позбонали да издем една ябълка, варврейки при километра. И никога не може да ти обиски защо го правяш, защо си го налагаши и започваш да се порожодиш. Заедно погънахме, но аз бях много по-зле от сестра си.

Родихте ли не ви ли усетиха? Бяха ми почти непрекъснато опресвяване, а майка ми беше и мъж, и жена у дома. Веднъж ни забведе на психиатър. Тогава нямаше знание за хранителните разстройства, нямаше специалисти. Имаше грубо отношение от страна на лекарите, както е било във всичките ко-мунистически държави – винаги ти лебят епитети, не те слушат. Нямаше емоционален подход към това. Веднага те пращат на психиатър.

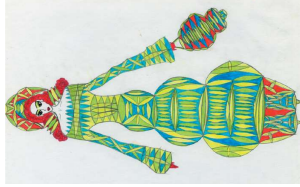
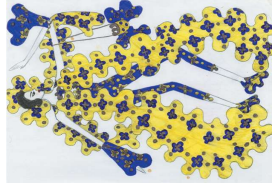
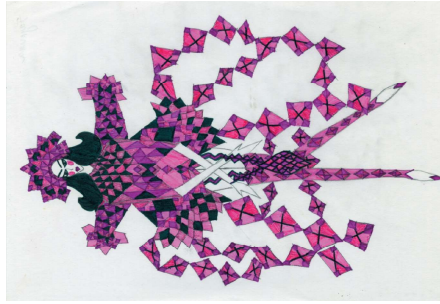
Ревюто в Мадрид през 2022 г.

лото, отхвърляйки го и искаш да си мъченик и да се самоотказваш. Позвънахтемо е.

Промените ли се животът ви, когато замиснахте сами със сестра си в Германия? Бяхме на 18. Имаше дипломата от Немската гимназия. Бяха ни прели напълнение, където искахме да учим, и във Фрайбург. „История на изкуството“ беше компромис, не знам защо не кандидатствахме „Модерн дизайн“. Завърших при магистратура – „История на изкуството“, „Философия“ и „Християнска археология“. Замиснахме със сестра си с по един куфар заедно с финансира на директора на Немската гимназия, която започна на първия месец във Фрайбург. Този ужасен нещастен случай ни откълчи анорексията още повече. Със студентския визи нямаше право да работим. А първоначално да се издържаме. Намагаше се да работим на 5 места. Бях стигнала тегло 28 килограма.

Как се живее с 28 килограма? Не се живее. Аз имам свързана психика. Жените на офама наши преподаватели бързаха, че с нас нещо не е наред. Професорите ни по „История на изкуството“ – Розенберг и Шлиц, братът на Берихару Шлиц, автор на бестселъра „Четецел“, ни поканиха на разговор и ни забведоха в университетската клиника. Опитах поаха майка ми да гоубе моментално. Тя гоубе. Лекарите ме накара да ѝ префедра, че ако не вярва моментално в клиника, ми дават един месец живот. Преведох ѝ, а ти свали 10 килограма за две седмици. Скоро си говорих с пел

на тази тема и тя ми каза, че помага съм халяцирала, нищо не съм поинака, пишеха съм страници пещи, била съм булбамно в гургия свят, с едни крик в гроба.

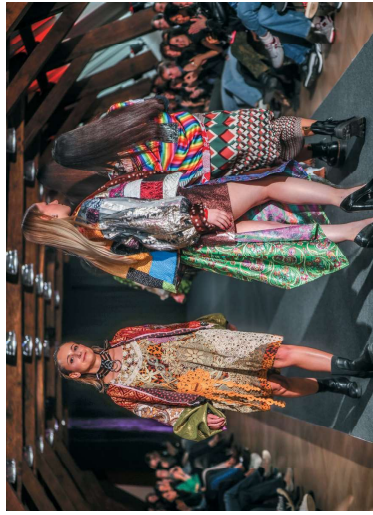
Постъпих в специална психосоматична клиника във Фрайбург. Явах абсолютно всичко, което трябваше да ям. След яденето трябваше да съм при сестрите, защото се съмнявах, че имам булимия. Не жодах да яна повече от 800 грама за месец, който пребрах в клиника. Там не ми даваха нищо да правя гимнастика, нищо да рисувам. И от тази липса на добрите бях меп се порочи тотална стиропиша. Изидох през нощта. Катерех се по една ограда и исках по всякакъв начин да се изгъна оттам, защото бях като в замбор. Не знам каква дуби животни съм вождала. Просто бях в друго измерение.

Кръвното ми беше 50/40. Отпозвава ме е страх да мерит кръвното. Подписах декларация, че преискам терапията и изгидам с опасност за живота. Имаш 180 евро в светлата и с тях си купих билет за България с автобус. Плувах 45 часа, без да казвам на майка ми, че се прибрам. И в момента, в който ме видя, ти почни припадна. (Изрична плаче). Какво сме ти причинили на тази жена... рахстриофам се само както се сетя. Тя не можда да побърва, че съм се прибрала при ней за три месеца, за да се излекувам сама.

А какво се случи със сестра ти? Ние бяхме като семейство близняшки, правехме едно и също, но искахме да бъдем различни една от друга, особено аз. И това е ядрото на това, което правя аз в днешно време – само уникални. Сестра ми могава замана с една ступ

пенция за Франция, за Гренобля. Аз въздох в клиниката, защото реших, че след като сестра ми има желание за живот по нейния си начин и няма повече нужда от мен, ще приема помощта и ще се побратя. Уби, не успяха да ми помогнат.

Успя ли да оздравихте връзката с майка ти? Може би поава съм приела майката Лобов. И се отбрах. Качих 15 килограма. Сама. Без лекари и терапевти. След това се опитвах да се справа с невероятни зграбословни пробоеми следствие на анорексията. На 24 години имаш повече в зградата, рязка го, но за щастие не беше рак. Имаш и все още имах пробоеми с кожата, нещо като хиперпигментация. Това, че забихте са ми в уста-та и косата на главата, е направо чудо! Стиснах 64 килограма и повече не съм свалила, но закъсах с косите, със сърцето, хормоналната ми система се обърка. Цибълът ми спри, когато бях на 28 години. За съжаление завинаги. От 12 години съм в менопауза. Сеса ме тлъчат с биоидентични хормони, които не искам, но трябва да вземам, защото стана на 50. Пробравм всичко възможно. За съжаление, не можа да имам деца. Бях и с непразен мъж, който ме заряза от гнес за упрте и не искахе деца. И сеса е трудно с мъжете и забихте ме ми. Тежата с децата ми е много болна, защото има пръв връзка с анорексията, макар лекарите да казват, че едното няма връзка с другото. Между другото сестра ми, която имаше свята агноза, по чудо забременя и има дете. С молитба и с вяра успя да го приобие, но ти беше на въсем гурж хаа. Беше се по-добро тегло от мен и години наред взимаше противозачатъчни, което ѝ е поможало да не си изчерпи личникова резерв през дефрментно.

Значи ни разкъсваш така честно своята болезнена лична история? Емоционално разкъсвам, но съм суперстабилна отвътре. Искам да поговоря на групи хора, които имат същите или подобни проблеми. Това, което правя в момента, е устойчивостта и разнообразието, това, че изкарвам жени с надоръжено телото на сцената, и следствието от личната ми история. При мен няма връзка само с менджърските в световната мода, има връзка с моят болка и мечта. С трансфигури и с гжквгери правя връзка с моят хормонален ураган – на 28 бях като жена на 55. Безумнолово. Без никакво желание за себе в разцветта на живота си.

Това ли е връзката със сезаната ти философия и гжквгър идеологията? Да, това е. Познавам хора, които са сменили пола си след едно мое шоу. Един мъж реши, че като жена се чувства много по-добре, отколкото като мъж, а той не е гей. Абсолютно хепероссуален, но до такава степен харесва жените, че иска да бъде жена. И след шоуто, в което се беше превменил в мои дрехи, реши да започне хормонална терапия. В момента живея като жена.

Рисуваш ли предварително моделите си? Не рисувам вече. Като видя един плат и комбинащите от парчета, защото събирам парчета, които кутурни и текстилни агенции извърмят, директно не решавам какво ще правя от тях. Някои от тези агенции ми се обаждат и ми казват, че имат от колекция от миналия сезон, даже ми ги носят вкъщи. Като обикалям по света, си нося от всички държави по един куфар с платове. Събиравам ме и с платове от 60-те и 70-те години, вшитици, и от тях правя уникати. А рисунките са ми от пубертета, те са на спецични костюми. Моделът е свързан с болестта ми. Сестра ми откри моите рисунки в камерата при майка ми и баща ми. И тогава реших – нуейкам всичко и

правя мода. Още не можеш да шия. Започнах да печатам платове с мошби от мои рисунки. Давах ги първо на една приятелка да ги шие, а когато аз се научих, започнах да шия и сама. Сега четири жени шият за мен.

Как правих една дреха? Рокля тип паметало на пример шия без кройка. Едномо парче го зашивам за групото. Разбожме и нова техника – шием парчетата под дателата и ги фисцираме на машината. Прищипано има три-четири кройки на боната бър леята, на късо кимоно, на което правя един буфан ръваб и слакам ебентуално джоб. Такава червизи неща. Кройките са прости, защото самата комбинация от платове и цетелове е достатъчно експетрична. Правя дрехите с отворени широки кройки, които да пасват на почти всички фигури.

Кога създаде първо авангарден кутюрен бранг? Когато започнах да правя и да печатам дизайни на платове, преди да съм се научила да шия. Брангът ми Raina's Friends е от 2016-а. Първо бях креативна агенция. Концепцията ми за бизнес се промени няколко пъти. Първите ми ревюта бяха през 2018-а, а през 2022-ра са големите ми ревюта в Ню Йорк. Започнах да съсем платове от цетелата, парчетата от текстилните агенции, моите шами и вшитици платове, и стана платна цезания. Първото ми ревю беше в Холандия за агенция за diversity fashion. Беше бажно да видя нещата си на ревю. Сега мисля различно. Кандидатствах поше една година, за да стигна до Ню Йорк. Постойно ми откъсваха, а когато ме приеха, тръбваше да си платя.

Първите си стъпки в модния дизайн правих в Берлин, нали? Да, имах 4 магазина тук. Първите три бяха pop-up store, наемах пространството за една година. Наемант беше много висок и понеже нямах пари, обрънах се към всички мои контакти с можда да уздават при мен. Направих им концепция, рефакма, всичко. Бяха хора на изкуството – художници, бидуттери, имаше керамика, стъкло, дже и урни съм уздавала. Магазините бяха между 2016 и 2020 г. Направих грешката да намери партньор, който ме узмаха с много пари, сега ми ги връща след безброй съдебни дела. И тогава тръбваше да затвори последния магазин. Започнах да се уча да шия сама. Понеек тръбваше да живея от нещо, започнах да пиша доктормат, който сега завършвам. Спечелих стипендия. И с бибши ми приетях отпощме да живея в Тенерифе. После се прибрахме в Германия, той пак ме уздава, купих апартамент на Тенерифе, в който живея една немска пензионерка, която не си плаща на

ема. Така че... никога не може да ми стане случино на мен. Между групото по време на пандемията се обрадовах за палиативни сръжи в хоспис, работех доброволно. Помогах на хората да умрат. Слех което преоциентих живота.

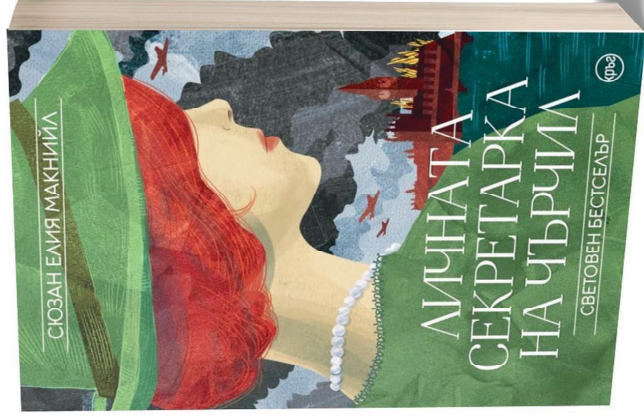
Кога започна да похваши клиентите си като модел? Diversity моделите започнах от 2018-а. Първата стъпка беше да продам колекцията на моите клиенти, за да мога да финансирам шоуто си – струва между 10 и 20 хиляди евро. Направих кампания – застанах пред камерата и казах на хората: имаи нужда от вас, това е колекцията, помогнете ми и купете печата преди шоуто, започна да купуват печата, но бсе още не бяха на сцената. Втората крачка бе да ги кажа на сцената директно. Основен проблем е, че не имаат много пари. Ведтък като финансирам едно такво нещо, следващия сезон тръбва да намраши нови. Дрехите ми не са ебтими, но за уникати те ги намира за същи.

Колко ревюта вече имаи с клиентите си модели? Поне три досега, като следващото ще бъде на Седмичата на модата в Милано през септември, за което ще се опитам да направя същата концепция. Дотогава се надявам да завърша и доктормата, ще узмеж и книгата за агорексията, и други книги.

Ти бсе пак спазна до Vogue, Elle, Harper's Bazaar, Vanity Fair. Благодарение на шифестивата ми в рефлютата, защото тези журналисти са част от шоуто и след това само ми изграждат списка на материята си, че с отпечатанг едн-къде си. Тези неща ми постят само имидж. Обадиха ми се от една агенция, че търсят за известна автор-мобилна компания няколко мои модела уникати за видеокамп. Първо искаха да ги наемат. Но не им ги дадох и ги купиха. Незнаех, за кои фирма са, им ги дадох на супер ниска цена, което беше глупаво. После разбрах, че ги носят най-известната група в света BTS от Южна Корея. Приехам до като голям успех. Имаи и две-три неща в един музей, едно яке в Хамбург, в Академията по изкуствата.

Щастлива ли си днес, доволна ли си от живота? Понеек от щастлива съм, че съм жибва. Затова имаи и тази татуировка на ръката – Alive. Щастлива съм, че съм джрва и имаи невяротно много енергия. Имаи префрасти емоции от срещи с хора, непознати страни, платове, това, че следвам сърцето си. Обидоола съм 44 държави за последните пет години. Живен детската си мечта. Щастлива съм за това, че мога да давам на хората хубави емоции и преживявания. Не съм щастлива от това, че не мога да имаа деца. Аз сама съм се узвадила от гроба и като че ли жиботвам ме навазба с това да не мога да дам живот.

Какво бждеше си пожелавали? Околосветско пътешествие на кураб за османалите континенти, където не съм ходила, и колекционирание на „Един куфар пълен с платове, един куфар пълен с мечти“, както е заглавието на книгата ми, която е узмеж тази година. И наистина искам да гонеса един куфар пълен с платове от държави, където не съм била.

ПЪРВИЯТ СЛУЧАЙ НА ЗНАМЕНИТАТА И ГЕНИАЛНА МАГИ ХОУП

